

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13C/129/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6112207801
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriel Slobodník
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2014:6112207801.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica v konaní pred samosudcom JUDr. Gabrielom Slobodníkom, v právnej veci navrhovateľa CETELEM SLOVENSKO a.s., so sídlom Panenská 7, Bratislava, IČO: 35 787 783, v konaní zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Marek Czompoly s.r.o., so sídlom Bratislava, Ventúrska 16, proti odporcovi X. S., R.. XX. XX. XXXX, D. D. D., W. XXX/XX, o zaplatenie sumy 1 363,91 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n ť zaplatiť navrhovateľovi 232,83 Eur spolu s 9,25 % ročným úrokom z omeškania od 01. 07. 2011 až do zaplatenia, a to v lehote 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Súd konanie v časti o zaplatenie 120,-- Eur z a s t a v u j e .

Súd návrh navrhovateľa vo zvyšnej časti z a m i e t a .

Súd odporcovi náhradu trov prvostupňového konania n e p r i z n á v a .

Odporca je p o v i n ť nahradiť navrhovateľovi trovy odvolacieho konania v sume 81,50 Eur, v lehote 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

Navrhovateľ podaným návrhom zo dňa 13. 03. 2012, súdu doručeným dňa 22. 03. 2012 žiadal súd, aby vo svojom rozhodnutí zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 1 363,91 Eur s príslušenstvom z titulu neuhradeného úveru a žiadal nahradiť trovy konania.

V priebehu konania navrhovateľ zobral svoj návrh čiastočne späť v rozsahu 120,-- Eur a žiadal konanie s poukazom na ustanovenie § 96 ods.1 OSP v tejto časti zastaviť.

Súd takémuto návrhu navrhovateľa vyhovel a s poukazom na ustanovenie § 96 ods.1 posledná veta OSP konanie v časti o zaplatenie 120,-- Eur zastavil.

Súd vo veci vykonal dokazovanie žiadosťou/zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa XX. XX. XXXX, N. Č.. XXXXXXXX XXXXXXXX, všeobecnými podmienkami pre poskytnutie spotrebiteľského úveru, odstúpením od úverovej zmluvy o kreditnej karte č. XXXXXXXXXXXXXXXX U. A. XX. XX. XXXX, potvrdením o odfinancovaní peňažných prostriedkov, registrovaných v úverovom prípade odporcu č. XXXXXXXXXXXXXXXX, U. A. XX. XX. XXXX, potvrdením o prijatých splátkach v úverovom prípade XXXXXXXXXXXXXXXX, U. A. XX. XX. XXXX, výpisom z účtu odporcu, pričom zistil tento skutkový stav:

Žiadosti/zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 17. 03. 2008 súd zistil, že na základe tejto zmluvy bol poskytnutý úver odporcovi vo výške 11 511,- Sk, pričom tento mal slúžiť na zakúpenie tovaru v celkovej hodnote 12 799,- Sk. Súčasťou tejto zmluvy bola v časti C uzavretá dohoda o poskytnutí úveru formou revolvingového úveru prostredníctvom čerpania finančných prostriedkov platobnou kartou. Na základe toho bola odporcovi vydaná úverová karta, ktorú odporca využíval. Odporca svoj záväzok súvisiaci so splácaním úveru čerpaného prostredníctvom karty spláca dlh minimálne 5 % z poskytnutého úverového rámca neplnil riadne a včas, a preto podľa tvrdenia navrhovateľa listom zo dňa XX. XX. XXXX, označením ako odstúpenie od úverovej zmluvy o kreditnej karte č. XXXXXXXXXXXXXXXX vyhlásil dlh odporcu v celkovej výške 1 363,91 Eur za splatný, pričom tento dlh pozostával z dlžných mesačných splátok po 42,- Eur mesačne a dlh pozostával z úverovej istiny vo výške 1 159,71 Eur, dlžných úrokov, poplatku a poisteného vo výške 154,17 Eur, zmluvnej pokuty za omeškanie zo splácaním úveru vo výške 50,03 Eur.

Navrhovateľ tvrdil, že s odporcom uzavrel zmluvu o revolvingovom úvere, ktorú označil ako zmluvu č. XXXXXXXXXXXXXXXX, uzavretú dňa XX. XX. XXXX. V žalobe však žiadnu zmluvu o revolvingovom úvere pod takýmto číslom uzatvorenou dňa XX. XX. XXXX nepredložil, pričom súčasťou žalobného návrhu bola iba zmluva o poskytnutí potrebného úveru č. XXXXXXXX XXXXXXXX, U. A. XX. XX. XXXX, týkajúcej sa úveru vo výške 11 519,- Sk, ktorá však nie je predmetom konania.

Navrhovateľ rozporuplne ako so zmluvou o revolvingovom úvere v žalobnom návrhu označuje časť C zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa XX. XX. XXXX, pričom v odstúpení od revolvingovej zmluvy označuje túto revolvingovú zmluvu číslom XXXXXXXXXXXXXXXX, ktorá mala byť časťou C uzavretej úverovej zmluvy zo dňa XX. XX. XXXX, ktorú však v návrhu nepredložil.

Súd zistil, že časť C či už zmluvy uvádzanej navrhovateľom v žalobnom návrhu, alebo spomínanej v odstúpení od zmluvy označovanej navrhovateľom ako zmluvy o kreditnej karte č. XXXXXXXXXXXXXXXX je len žiadosťou, ktorou odporca žiadal, aby spoločnosť CETELEM SLOVENSKO a.s. mu poskytla úverový rámec a vydala kreditnú kartu.

V danom prípade sa jedná o pretlačený formulár, písaný malým a ťažko čitateľným písmom, ktorý je súčasťou úverovej zmluvy č. XXXXXXXX XXXXXXXX uvedený v časti C ako žiadosť o poskytnutie úverovej karty.

Okrem vyššie citovaných zmlúv a prehľadu čerpania splácania finančných prostriedkov odporcom k danej veci neboli predložené žiadne iné listinné dôkazy.

Podľa § 35 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka, prejav vôle sa môže urobiť konaním, alebo opomenutím; môže sa stať výslovne, alebo iným spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti o tom, čo chcel účastník prejavovať. Právne úkony vyjadrené slovami treba vykladať nielen podľa ich jazykového vyjadrenia, ale tiež podľa vôle toho, kto právny úkon urobil, ak táto vôľa nie je v rozpore s jazykovým prejavom.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení platnom v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Pri uzavretí zmluvy mal navrhovateľ postavenie dodávateľa v zmysle ustanovenia § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pretože konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a odporca bol v postavení spotrebiteľa v súlade s ustanovením § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa Článku 3, ods. 1 smernice W. Č.. XX/XX/EHS U. XX. XX. XXXX o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len smernica), zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Podľa Článku 3, ods. 2 smernice, podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky, alebo jedna podmienka bola individuálne dohodnuté, nevylučuje uplatnenie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca, alebo dodávateľ znenie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

Podľa Článku 5 smernice, v prípade zmlúv, v ktorých sú všetky, alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované zrozumiteľne. Keď existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má výklad priaznivejší pre spotrebiteľa. Toto pravidlo výkladu neplatí v súvislosti postupmi stanovenými v Článku 7, ods. 2.

Podľa ustanovenia § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon, alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Podľa § 4 ods. 1 Zákona č. 258/2001 Zb. zákonov o spotrebiteľských úveroch, platnom v čase uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Zákon v § 4 ods. 2 Zákona č. 258/2001 Zb. zákonov o spotrebiteľských úveroch, platnom v čase uzavretia zmluvy musí okrem všeobecných náležitostí obsahovať aj náležitosti vymenované v tomto ustanovení pod písm. a/ až s/.

Podľa § 4 ods. 3 Zákona č. 258/2001 Zb. zákonov o spotrebiteľských úveroch, ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa ods. 2, písm. a/, b/, d/ až j/, k/ a l/, poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Čo sa týka nároku navrhovateľa z revolvingovej zmluvy, resp. úverovej zmluvy o kreditnej karte č. XXXXXXXXXXXXXXXX, z predložených listín mal sudca preukázať, že niet pochyb o tom, že účastníci konania dňa XX. XX. XXXX uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere vo výške 11 519,- Sk, v ktorej sa odporca zaviazal splatiť poskytnutý úver v 24 splátkach po 638,- Sk. Zároveň v danej zmluve navrhovateľ vopred vnútil spotrebiteľovi aj iný úkon, než iba ten, ktorý bol v danom okamihu vo sfére jeho záujmu. Ako totiž vyplýva z daného tlačiva, podpisom želanej zmluvy sa konajúca osoba súčasne podpisuje aj pod tú časť textu, ktorá sa týka absolútne iného právneho vzťahu, ktorý má vzniknúť až v budúcnosti. Z danej úverovej zmluvy totiž vyplýva, že odporca sa zaväzuje na oprávnenie čerpať popri úverovej zmluve č. XXXXXXXX XXXXXXXX aj revolvingový úver formou úverovej karty s dohodnutým úverovým rámcom vo výške 20 000,- Sk.

Súd hodnotil pristúpenie odporcu k podmienkam v časti C úverovej zmluvy č. XXXXXXXX XXXXXXXX pomocou vyššie uvedenej smernice, ktorú je nevyhnuté využívať ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam platného právneho poriadku upravujúcich režim spotrebiteľských zmlúv. Právomocou súdu je stanoviť z úradnej povinnosti, či je podmienka nekalá a znamená vytvoriť vhodné prostredie na ochranu spotrebiteľa voči neprijateľným zmluvným podmienkam. Smernicu je potrebné aplikovať tiež vtedy, keď bola zmluva spísaná vopred a spotrebiteľ nemohol mať žiaden vplyv na dosah, alebo aj obsah jednotlivých ustanovení zmluvy.

V tomto prípade sa dá usudzovať, že v danom prípade je tu nedostatok vôle konajúcej osoby, t. j. spotrebiteľa (odporcu) vstúpiť do iného zmluvného vzťahu s navrhovateľom, ako bol primárne vo sfére jeho záujmu, ktorým bolo získanie úveru vo výške 11 519,- Sk na zakúpenie spotrebného tovaru, konkrétne v danom prípade televízora. Uvedené sa týka v ďalšom nepochybne aj vôle spotrebiteľa byť viazanou časťou C zmluvy, týkajúcej sa poskytnutia revolvingového úveru prostredníctvom zmluvy o kreditnej karte formou čerpania finančných prostriedkov a to vzhľadom na to, že podpisom zmluvy/žiadosti o poskytnutí spotrebiteľského úveru klient prehlásil, že sa oboznámil so všeobecnými podmienkami a súhlasí s nimi bez výhrad.

Súd poukazuje na zrejmy nedostatok slobodnej, určitej a vážnej vôle odporcu späť so skutočnosťou, či vôbec odporca mal reálnu možnosť sa popri časti C úverovej zmluvy oboznámiť aj so znením všeobecných podmienok pre poskytnutie revolvingového úveru. V prípade, aj keby mal odporca možnosť oboznámiť sa s uvedenými podmienkami, tieto sú veľmi rozsiahle s množstvom odbornej, technickej a právnej terminológie. S poukazom na uvedené dôvody sa súdu javí takýto úkon odporcu, spotrebiteľa ako neplatný, s poukazom na ustanovenie § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

V konečnom dôsledku z uvedenej úverovej zmluvy nevyplýva nič iné ako to, že odporca sa môže v budúcnosti dohodnúť s navrhovateľom o prípadnom revolvingovom úvere a teda poskytnutiu úverovej karty s možnosťou dohodnúť si úverový limit. Ak teda navrhovateľ týmto spôsobom písomný prísľub splnil tým, že odporcovi požičal peniaze, ako to preukazuje splátkovým kalendárom, čo odporca nepopiera a za zmluvu o revolvingovom úvere považuje súhlas úverovej zmluvy bez osobitnej písomnej zmluvy, v ktorej by bol tento záväzkový vzťah individualizovaný so všetkými náležitosťami, ktoré vyžaduje ustanovenie § 4 ods. 1 a 2/ Zákona č. 258/2001 Zb. zákonov, súd považuje takýto postup navrhovateľa ako nekalú praktiku a takto dojednaný revolvingový úver za neplatný.

Súd má za to, že súhlas navrhovateľa s revolvingovým úverom ako jednostranný právny úkon nie je zmluvou a ako taký neobsahuje dohodu strán ani o výške úroku z úveru, ani o výške úroku z omeškania, a už vôbec nie o výške zmluvnej pokuty.

Z potvrdenia ohľadne odfinancovania peňažných prostriedkov, registrovaných na úverovom prípade č. XXXXXXXXXXXXXXXX vyplýva, že navrhovateľ financoval odporcu peňažnou sumou vo výške 1 617,53 Eur. Z ďalšieho potvrdenia potom vyplýva, že odporca na tento úverový prípad uhradil celkovo 1 264,70 Eur.

Z predložených listinných dôkazov tak, ako ich predložil odporca, tento zaplatil v priebehu konania navrhovateľovi celkovo sumu 120,-- Eur v priebehu obdobia od 05. 09. 2012 do 28. 10. 2013. Na túto skutočnosť reagoval aj navrhovateľ tým, že svoj návrh v časti o 120,-- Eur zobral späť a žiadal konanie v tejto časti zastaviť. Z uvedeného je potom zrejmé, že odporca na takýto úverový prípad uhradil celkovo sumu 1 264,70 Eur + 120,-- Eur, t. j. 1 384,70 Eur.

V zmysle preukázaného poskytnutého finančného plnenia na úverovú kartu zo strany navrhovateľa a prostriedky, ktoré boli splatené zo strany odporcu je možné v danom prípade uvažovať o nároku navrhovateľa iba z titulu bezdôvodného obohatenia a to v rozsahu 232,83 Eur.

Vzhľadom k tomu, že v danom prípade účastníci neuzavreli platnú zmluvu, súd sa úverovými podmienkami vzťahujúcimi na prípadné čerpanie prostredníctvom úverovej karty a okolnosťami rozhodnými pre poskytnutie revolvingového úveru nezaoberal.

Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením si neplatného právneho úkonu, alebo plnením správneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Súd na základe vykonaného dokazovania a vyššie citovaných právnych predpisov mal potom za preukázané, že navrhovateľov nárok môže vyplývať len z titulu vydania bezdôvodného obohatenia v zmysle ustanovenia § 451 Občianskeho zákonníka.

Vzhľadom k tomu, že navrhovateľ poskytol odporcovi celkovo sumu 1 617,53 Eur a odporca na túto plnil v celkovej výške 1 384,70 Eur, vzniklo u odporcu bezdôvodné obohatenie v celkovom rozsahu 232,83 Eur, ktoré je povinný navrhovateľovi vydať z tohto právneho titulu.

Na základe uvedeného potom súd návrhu navrhovateľa v časti o zaplatenie 232,83 Eur vyhovel a na zaplatenie tejto sumy zaviazal odporcu spolu s 9,25 % ročným úrokom z omeškania od 01. 07. 2011,

kedy sa odporca dostal do omeškania s plnením peňažného dlhu v zmysle § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka. Výška úrokov z omeškania potom vyplýva z Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z.

Na základe vyššie uvedeného potom súd návrh navrhovateľa vo zvyšnej časti zamietol ako nedôvodný.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, sú náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zaviniť, že sa konanie muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p. o povinnosti nahradíť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 151 ods. 2 O.s.p., ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná.

Podľa § 224 ods. 3 O.s.p., ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvého stupňa v novom rozhodnutí o veci.

Vzhľadom k tomu, že Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č.k. 15Co/312/2012- 94 zo dňa 03. 04. 2014 rozsudok tunajšieho súdu č.k. 13C/129/2012-70 zo dňa 13. 09. 2012 vo výroku, ktorým zamietol návrh navrhovateľa a rozhodol o trovách konania zrušil a vec vrátil tunajšiemu súdu na ďalšie konanie, tunajší súd v zmysle § 224 ods. 3 O.s.p. rozhodol o trovách prvostupňového aj odvolacieho konania.

O trovách prvostupňového konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 2, § 146 ods. 2 veta druhá a § 151 ods. 1, 2 O.s.p.

Súd v zmysle § 96 ods. 1 O.s.p. zastavil konanie voči odporcovi v časti o zaplatenie 120,- Eur na základe späťvzatie návrhu navrhovateľom. Keďže k späťvzatiu návrhu v tejto časti došlo z dôvodu, že odporca po podaní návrhu na súd uhradil navrhovateľovi sumu 120,- Eur, zastavenie konania procesne zaviniť odporca a navrhovateľovi v zmysle § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p. vzniklo právo na náhradu trov konania.

Vo všeobecnosti platí, že ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí. Pomer rozdelenia trov konania zodpovedá pomeru víťazstva účastníka vo veci samej zníženého o pomernú časť jeho neúspechu. V konaní bol navrhovateľ úspešný v časti o zaplatenie 232,83 Eur + 120,- Eur (čo do zastavenia) s príslušenstvom, t.j. o zaplatenie 352,83 Eur s príslušenstvom a neúspešný v časti o zaplatenie 1 011,08,- Eur s príslušenstvom. Odporca bol teda naopak neúspešný v časti o zaplatenie 352,83 Eur s príslušenstvom a úspešný v časti o zaplatenia 1 011,08 Eur s príslušenstvom. Čistý úspech odporcu teda predstavuje 658,25 Eur s príslušenstvom (1 011,08 Eur - 352,83 Eur), čo v pomere k predmetu konania (1 363,91 Eur) predstavuje 48,26 % (658,25 : 1 363,91 x 100). Keďže úspešnejší odporca si náhradu trov prvostupňového konania v zmysle § 151 ods. 1 O.s.p. neuplatnil, súd mu náhradu trov prvostupňového konania nepriznal.

Súd v zmysle § 224 ods. 3 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p., § 151 ods. 1, 2 O.s.p. rozhodol aj o trovách odvolacieho konania. V odvolacom konaní mal navrhovateľ plný úspech, preto mu v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. V tejto súvislosti súd poukazuje na skutočnosť, že navrhovateľ do rozhodnutia odvolacieho súdu nepodal návrh na náhradu trov odvolacieho konania. Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 15Co/312/2012-94 zo dňa 03. 04. 2014, bolo právnenému zástupcovi navrhovateľa doručené dňa 15. 05. 2014, navrhovateľ si náhradu trov právneho zastúpenia za úkon „odvolanie zo dňa 30. 10. 2012“ uplatnil až v podaní

„čiasočné späťvzatie návrhu a ospravedlnenie neprítomnosti na pojednávaní zo dňa 17. 06. 2014“. Keďže o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, pričom účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania je povinný trovy konania vyčísliť do troch pracovných dní od vyhlásenia rozhodnutia, pričom právny zástupca navrhovateľa tak urobil v súvislosti trovami právneho zastúpenia v odvolacom konaní po uplynutí zákonnej lehoty, súd navrhovateľovi v zmysle § 151 ods. 1, 2 O.s.p. náhradu trov právneho zastúpenia odvolacieho konania nepriznal.

Súd potom v zmysle § 224 ods. 3 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p., § 151 ods. 1, 2 O.s.p. v odvolacom konaní priznal navrhovateľovi náhradu zaplateného súdneho poplatku za odvolanie v sume 81,50 Eur a náhradu trov právneho zastúpenia mu nepriznal.

Súd neopomenul, že v dôsledku čiastočného zastavenia konania v časti o zaplatenie 120,- Eur, došlo k zmene poplatkovej povinnosti za návrh na 74,50 Eur. Nakoľko preplatok súdneho poplatku sa vracia krátený najmenej o 6,70 Eur za predpokladu, že prevyšuje sumu 1,70 eura (§ 11 ods. 2, 3, 4 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov), pričom v danom prípade po čiastočnom späťvzataní návrhu vznikol preplatok na súdnom poplatku po jeho krátení vo výške 0,30 Eur (81,50 Eur - 74,50 Eur - 6,70 Eur), o jeho vrátení súd nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia jeho písomného vyhotovenia, písomne vo vyhotovení dvojmo na tunajší súd.

V odvolaní musí byť uvedené, ktorému súdu je určené, proti ktorému rozsudku smeruje, kto ho robí - odvolateľ, ktorej veci sa týka, v akom rozsahu odvolateľ napáda rozsudok, v čom je rozsudok alebo postup okresného súdu nesprávny, čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť), uviesť dátum a podpis. Odvolanie treba predložiť v troch rovnopisoch, inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa. (§ 205 ods. 1 OSP).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 OSP,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný neplní dobrovoľne to, čo mu ukladá právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa Zákona č. 233/95 Z. z. a noviel - Exekučný poriadok.